

بیانات معظم له در مراسم اختتامیه ی هجدهمین دوره مسابقات حفظ، قرائت و تفسیر قرآن کریم - 26 /مهر/ 1380

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به حضار محترم خوشامد عرض می‌کنم؛ مخصوصاً به میهمانان عزیز و قراء و حقاظ محترمی که از کشورهای گوناگون اسلامی در این مراسم شرکت کرده‌اند. همچنین به کسانی که در این مسابقات رتبه‌ی برجسته‌ای را حائز شدند، تبریک عرض می‌کنم. از دست‌اندرکاران این مراسم هم تشکر می‌کنم و امیدوارم که تلاش شرکت‌کنندگان، میهمانان و دست‌اندرکاران، مورد قبول خداوند متعال قرار گیرد و مجدداً به شما توفیق ادامه دادن به فعالیت و خدمات قرآنی را عنایت کند.

من فقط یک کلمه عرض می‌کنم و آن این است که مسلمانهای عالم باید با توجه به این همه دشمنی‌ای که با آنها می‌شود، به قرآن بیشتر توجه کنند. علاج دردهای ما قرآن است. ما هرچه ضعف و ذلت و عقب افتادگی در دنیای اسلام مشاهده می‌کنیم، ناشی از دوری از قرآن است. باید همه - هم ما و هم دیگر کشورهای اسلامی - به قرآن نزدیکتر شویم.

اولین توصیه‌ی قرآن، توحید و توجه به خدا و شکستن بت‌های زر و زور - به هر شکل که هستند - است. توصیه‌ی دیگر قرآن به مسلمانها، اتحاد کلمه‌ی آنهاست. اگر ما نهی قرآن را - که می‌گوید «و لا تفرّقوا» (50) - مورد توجه قرار ندهیم و به بهانه‌های مختلف بین خود اختلاف و تفرقه ایجاد کنیم و امت اسلامی را قطعه قطعه و جدا جدا کنیم، نتیجه همین وضعی می‌شود که ملاحظه می‌کنید: دشمن به قطعه‌ای از پیکر اسلامی حمله می‌کند، دیگر قطعه‌ها انگار نه انگار! در حال خواب خوش هستند! این جدایی است. باید به قرآن برگردیم. برگشتن به قرآن، فقط به تلاوت و حفظ آن نیست. تلاوت و قرائت و حفظ قرآن، مقدمه‌ی فهم و عمل است.

البته تلاوتهایی که شما با اسلوب زیبا و خوب اجرا می‌کنید، شوق‌انگیز است و ارزش دارد و جوانها را به سمت قرآن هدایت می‌کند. لذا ما طرفدار این مسابقات هستیم و باید این مسابقات قرآنی را هرچه گرمتر و پُرشورتر برگزار کنیم. از خداوند متعال می‌خواهیم که امور امت اسلامی را اصلاح کند؛ ما را متوسل به قرآن کند؛ دل‌های ما را منور به نور قرآن کند و ان‌شاءالله در زندگی و مرگ، در این دنیا و آن نشئه، ما را از قرآن جدا نکند.

والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

(50) آل عمران: 103